

Modlitwa za Kapitułę Generalną

Duchu Święty, który posłany przez Ojca w imię Jezusa,
wspomagasz Kościół i niemylnie go prowadzisz,
wylej na naszą Kapitułę pełnię Twoich darów.
O słodki Mistrzu i Pocieszycielu,
oświeć nasze umysły
i spraw, aby ta Kapituła zrodziła obfite owoce;
niech nasze zaangażowanie w uświęcenie i apostołstwo
nabierze nowej siły i determinacji;
niech światło i moc Ewangelii
jeszcze bardziej rozszerzają się wśród ludzi.
O słodki Gościu dusz,
utwierdzić nasze umysły w prawdzie,
uczyń posłusznymi serca wszystkich,
aby obrady Kapituły przebiegały w zgodzie,
a jej postanowienia zyskały pełne przyjęcie i wypełnienie.
Uczyń w naszej Rodzinie
cud nowej Pięćdziesiątnicy.
Spraw, aby zjednoczona na jednomyślną i intensywną modlitwie
wraz z apostołami, wokół Maryi, Matki Jezusa,
przyczyniła się do budowania królestwa Boskiego Mistrza,
w duchu Apostoła Pawła.
Amen.

PROPOZYCJA 1° (PAŹDZIERNIK)

„WEZWANI...” JAK SZAWEL POD DAMSZKIEM PAULISTA I KORZENIE JEGO CHARYZMATU

I. MODLITWA

Wezwania do Ducha Świętego

Duchu Święty,
przez wstawiennictwo Maryi Królowej Apostołów,
ulecz mój umysł z lekkomyślności, niewiedzy, zapomnienia,
tępoty, przesądów, błędów, przewrotności,
a pocznij we mnie Mądrość we wszystkim – Jezusa Chrystusa Prawdę.
Ulecz moje władze uczuciowe z obojętności, nieufności, złych nawyków,
namiętności, nieuporządkowanych uczuć, gwałtowności,
a pocznij we mnie upodobania, uczucia, skłonności Jezusa Chrystusa Życie.
Ulecz moją wolę z otępienia, zmienności, niestałości,
lenistwa, uporu, złych nawyków,
a pocznij we mnie Jezusa Chrystusa Drogę.
Wlej we mnie nową miłość tego, co miłuje Jezus Chrystus
i miłość Jego samego.
Podnieś do poziomu nadprzyrodzonego:
rozum przez dar rozumu,
mądrość przez dar mądrości,
wiedzę przez dar umiejętności,
roztropność przez dar rady,
sprawiedliwość przez dar pobożności,
męstwo przez dar męstwa,
wstrzeźliwość przez dar bojaźni Bożej.
Amen.

II. SPOTKANIE ZE SŁOWEM BOŻYM

Z Dziejów Apostolskich (9, 1-22)

¹ Szaweł natomiast wciąż pałał nienawiścią i chęcią mordowania uczniów Pana. Poszedł więc do najwyższego kapłana ² i poprosił o listy polecające do synagog w Damaszku. Chciał bowiem odszukać zwolenników tej drogi, zarówno mężczyzn, jak i kobiety, aby ich pojmać i przyprowadzić do Jeruzalem. ³ Był właśnie w podróży i zbliżał się już do Damaszku, gdy nagle poraziło go światło z nieba. ⁴ Upadł na ziemię i usłyszał słowa: „Szawle, Szawle! Dlaczego Mnie prześladujesz?”. ⁵ A on zapytał: „Kim jesteś, Panie?”. I usłyszał: „Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. ⁶ Wstań i idź do miasta. Tam dowiesz się, co masz czynić”.

⁷ A ludzie, którzy z nim podróżowali, oniemieli ze zdumienia, gdyż słyszeli głos, lecz nikogo nie widzieli. ⁸ Szaweł podniósł się z ziemi. Otworzył oczy, ale nic nie widział. Trzymając go za ręce, doprowadzili go do Damaszku. ⁹ Tam przez trzy dni nic nie widział. Nie jadł też ani nie pił.

¹⁰ Przebywał zaś w Damaszku pewien uczeń o imieniu Ananiasz. Pan powiedział do niego w widzeniu: „Ananiaszu!”. A on odpowiedział: „Słucham, Panie!”. ¹¹ Pan mu rozkazał: „Idź natychmiast na ulicę Prosta i odszukaj w domu Judy Szawła z Tarsu. On modli się w tej chwili”. ¹² A Szaweł miał widzenie. Ujrzał Ananiasza, który wchodzi do domu i kładzie na nim ręce, aby odzyskał wzrok. ¹³ Wówczas Ananiasz odrzekł: „Słyszałem od wielu ludzi, ile zła wyrządził ten człowiek Twoim świętym w Jeruzalem. ¹⁴ Otrzymał on od wyższych kapłanów pełnomocnictwo, aby także tutaj więzić tych, którzy wyznają Twoje imię”. ¹⁵ Lecz Pan mu odpowiedział: „Idź! Wybrałem go sobie za narzędzie. On zanieś moje imię do pogan i królów, i narodu izraelskiego. ¹⁶ Objawię mu także, jak wiele będzie musiał wycierpieć z powodu mego imienia”.

¹⁷ Wówczas Ananiasz poszedł. Wszedł do owego domu, położył na niego ręce i powiedział: „Szawle, bracie! Pan Jezus, który ukazał ci się w czasie podróży, przysłał mnie do ciebie, abyś odzyskał wzrok i aby napełnił cię Duch Święty”. ¹⁸ A natychmiast jakby łuski spadły mu z oczu i znów zaczął widzieć. Potem wstał i przyjął chrzest. ¹⁹ A następnie wzmocnił się, spożywając posiłek.

Przez kilka dni pozostał u uczniów w Damaszku. ²⁰ Zaraz potem zaczął nauczać w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym. ²¹ Wszyscy, którzy go słuchali, byli tym zaskoczeni i pytali: „Czyż nie jest to ten sam człowiek, który w Jeruzalem prześladował wyznawców Jezusa? Czyż nie przybył także tutaj po to, aby ich

Konfrontacja ze słowem Bożym

W świetle tego słowa, przeczytaj fragment *Instrumentum laboris*: Pierwszy obszar. POZNAĆ naszą sytuację. 2. Wspólnota i świadectwo (s. 2-3).

Gorzka ocena stanu naszych wspólnot nie ma nas zniechęcić do podejmowania jakichkolwiek wysiłków na rzecz ich uzdrowienia. Ta diagnoza jest punktem startu, w którym rozpoczyna się nasza wspólna droga ku przyszłości. Historia św. Pawła przypomina nam, że każdy z nas został przez Boga podarowany wspólnocie i każdemu z nas Bóg podarował wspólnotę Zgromadzenia i wspólnotę lokalną.

Istotnym elementem naszej tożsamości osób konsekrowanych jest wspólnota, która otacza nas opieką, w której kształtujemy się jako apostołowie i która wysyła nas na misję. Równocześnie jest to miejsce, w którym budujemy braterskie relacje, pokonując wszelkie uprzedzenia i trudności (patrz Ananiasz) oraz w którym jesteśmy przez Boga posyłani do służenia sobie nawzajem.

Osobista odpowiedź

Czy postrzegasz swoją wspólnotę zakonną jako dar i zadanie od Boga?

Jak realizujesz swoją odpowiedzialność za wspólnotę?

Jak przeżywasz braterstwo we wspólnocie? Czy czujesz się bratem wszystkich i czujesz, że dla innych paulisów jesteś bratem? Co możesz zmienić na lepsze w tej sprawie?

Jak przeżywasz swoją zależność od innych? Czy widzisz w tym wolę Bożą i Jego plan?

Czy jesteś gotów przyjąć czyjąś pomoc i poddać się czyjemuś kierownictwu?

IV. MODLITWA

Wysławiam Cię, Jezu, za wielkie miłosierdzie udzielone Świętemu Pawłowi, gdy przemieniłeś go z żarliwego prześladowcy w gorliwego apostoła Kościoła.

A Ty, o wielki Święty, pomóż mi uzyskać serce uległe łasce, nawrócenie z mojej wady głównej i pełne upodobnienie do Jezusa Chrystusa.

Święty Pawle Apostole, módl się za nami.

Osobista odpowiedź

Szawel został przez Jezusa obalony na ziemię i czasowo pozbawiony wzroku. Jak zinterpretujesz te środki przemiany w odniesieniu do siebie?

Gdybyś znalazł się na miejscu Szawła, co byś usłyszał od Jezusa? Jak Jezus przedstawiłby się tobie?

Jak oceniasz swoją umiejętność komunikowania się, dialogowania z Bogiem i z ludźmi?

3. Powołany do wspólnoty

Kolejnym etapem przemiany Szawła było wprowadzenie go do wspólnoty chrześcijan (Dz 9, 10-22). Już w sytuacji utraty wzroku Szawel przekonał się, jak bardzo potrzebuje pomocy innych ludzi. Prowadzenie go przez towarzyszy za rękę do Damaszku i oczekiwanie w niepewności na spełnienie słów Jezusa: „Tam dowiesz się, co masz czynić” (Dz 9, 6), to ćwiczenia przygotowujące faryzeusza na wejście do wspólnoty i współdziałanie z innymi braćmi.

Trzy dni po spotkaniu Jezusa pod Damaszkiem to dla Szawła czas ciemności, wypełniony postem i modlitwą. To czas duchowego przygotowania na łaskę chrztu (Dz 9, 18) i włączenia do wspólnoty. Równocześnie jest to czas aktywności Boga, który powołuje i przekonuje Ananiasza do posługi wobec faryzeusza.

„Szawle, bracie”. Znamienne, że są to pierwsze słowa, jakie Ananiasz wypowiada do faryzeusza. Jednak to nie Ananiasz wybrał Szawła na swojego brata, to nie on mianował go swoim bratem, a więc i członkiem wspólnoty. Ananiasz wykonuje polecenie Boga. Zatem to sam Bóg włączył Szawła do wspólnoty i uczynił go bratem dla innych: „Wybrałem go sobie za narzędzie” (Dz 9, 15)!

W powołanie Szawła na apostoła, głosiciela Ewangelii i męczennika (At 9, 15-16) organicznie jest więc wpisane powołanie do wspólnoty, bo jego misja nie ma być apostołstwem samotnika i indywidualisty, ale Kościoła. Dlatego Szawel zostanie przeznaczony i wysłany z misją przez wspólnotę posłuszną Duchowi Świętemu (Dz 13, 2) i będzie ją pełnił we współpracy z wieloma innymi apostołami.

Ochrzczony Saul „przez kilka dni pozostał u uczniów w Damaszku” (Dz 9, 19). Pod opieką wspólnoty nowo powołany apostoł wzmacnia się i podejmuje swoje pierwsze misyjne zadania.

uwięzić i zaprowadzić przed wyższych kapłanów?”.²² A Szawel coraz bardziej się umacniał i wywoływał zamieszanie wśród Żydów mieszkających w Damaszku, dowodząc, że Jezus jest Chrystusem.

III. PUNKTY DO REFLEKSJI

1. Saul przed wydarzeniem pod Damaszkiem

Święty Łukasz w krótkich słowach charakteryzuje faryzeusza Szawła w relacji do chrześcijan (Dz 9, 1-2; por. Gal 1, 13): był ich zdeklarowanym wrogiem, nienawidził ich i chciał zniszczyć. Postępował tak z pełnym przekonaniem i zaangażowaniem. Był inicjatorem prześladowań chrześcijan z Damaszku, w tym celu zyskał stosowne pozwolenia od Sanchedrynu w Jerozolimie.

Szawel tak rozumiał i realizował swoją wierność Prawu, a więc i pobożność: „Wiernością judaizmowi przewyższałem wielu rówieśników w moim narodzie, gorliwie przestrzegając tradycji przodków” (Gal 1, 14). Był całkowicie przekonany o słuszności swojego postępowania: „co do gorliwości – prześladowca Kościoła, a jeśli chodzi o sprawiedliwość opartą na Prawie – nic mi nie można zarzucić” (Flp 3, 6).

Przed spotkaniem z Chrystusem Szawel był wierny własnej wizji pobożności, przekonany o tym, że sposób, w jaki oddaje cześć Bogu jest słuszny. Był więc sam dla siebie punktem odniesienia, raczej dowodził niż słuchał poleceń innych, był samowystarczalnym aktywistą niż człowiekiem zaangażowanym we współpracę z innymi. Pomimo dobrych chęci, jego postawy i dzieła nie były zgodne z wolą Bożą.

Konfrontacja ze słowem Bożym

W świetle tego słowa, przeczytaj fragment *Instrumentum laboris*: Pierwszy obszar. OCENIĆ w świetle wiary (s. 4-7).

Nie szukaj dosłownych analogii, ale raczej zauważ sytuację, w jakiej się znaleźliśmy. Pomimo dobrych chęci i wielu wysiłków, wydaje się, że często mijamy się z zasadniczymi celami paulińskiego życia konsekrowanego i apostołskiego. Zdarza się, że w aktywnościach, jakie podejmujemy albo przez zaniechanie jakichś działań, nie pełniemy woli Bożej.

Osobista odpowiedź

Do czego zaprasza cię lektura tego tekstu?

Co możesz zrobić dla ożywienia swojego życia duchowego i pełniejszego przeżywania własnego powołania paulińskiego?

Co ci przeszkadza w dawaniu wyraźnego i wiarygodnego świadectwa życia paulińskiego?

Z jakimi wyzwaniem musisz się zmierzyć, aby zrealizować w praktyce ideał paulińskiego życia apostołskiego?

2. Wydarzenie spotkania

Momentem przemiany Szawła prześladowcy w apostoła było spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym na drodze do Damaszku (Dz 9, 3-9).

„*Nagle poraziło go światło z nieba*”. Inicjatorem tego spotkania jest Bóg, lecz Szaweł, który otrzymał szansę na przemianę, będzie musiał odpowiedzieć na łaskę i podjąć z nią współpracę.

„*Upadł na ziemię*”. Spotkanie z Jezusem było punktem zwrotnym w życiu Szawła, zamknęło pewien etap i otworzyło nowy. Faryzeusz otrzymał możliwość nowego początku. W jego życiu spełniają się słowa Jezusa: „Jeśli ziarno pszenicy wrzucone w ziemię nie obumrze, pozostanie tam samo; jeśli zaś obumrze, przynosi obfity plon” (J 12, 24). To ważny moment, w którym Szaweł stracił pewność opartą na samym sobie. Był liderem, kontrolował własne życie i decydował o życiu innych. Był pewien swoich argumentów i działań. Teraz jest słaby, mały, bezbronny...

„*Szawle, Szawle!*” Jezus się nie pomylił, zwraca się do faryzeusza po imieniu, zna go i daje mu się poznać. Szukał Szawła i odnalazł go na jego drogach, które nie były drogami Bożymi.

„*Dlaczego Mnie prześladujesz?*” W świetle słów Jezusa, działania Szawła przeciwko chrześcijanom okazały się walką z samym Bogiem. Jezus objawia się faryzeuszowi jako członek wspólnoty chrześcijańskiej, utożsamia się z prześladowanym Kościołem.

„*Kim jesteś, Panie?*” Szaweł nie wie jeszcze, kim jest Nieznajomy, ale rozpoznaje Jego wyższość i moc, okazuje Mu szacunek. Spotkanie staje się dialogiem. To w dialogu Szaweł dowiaduje się, z kim rozmawia. Dialog umożliwia odkrycie tożsamości rozmówcy. Zadając pytanie, Szaweł oczekuje odpowiedzi, otwiera się na przyjęcie słów Jezusa, a tym samym także woli Bożej.

„*Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz!*” Jezus przedstawia się Szawłowi. Odnajdujemy tu analogię z momentem, w którym Bóg w płonącym krzewie objawił się Mojżeszowi (Wj 3, 14). Jezus przedstawia się również w kontekście prześladowania chrześcijan, za które odpowiada Szaweł. Całe wydarzenie ma na celu przemianę Szawła i sformułowanie nowej odpowiedzi na pytanie, kim jest Jezus: On jest tym, którego imię Szaweł zaniesie „do pogan i królów, i narodu izraelskiego” i za którego imię Szaweł będzie musiał wiele wycierpieć.

„*Wstań i idź do miasta. Tam dowiesz się, co masz czynić*”. Jezus wzywa Szawła do podjęcia nowego etapu życia, ale już według projektu Boga. Nie jest wolą Jezusa pozostawienie Szawła na ziemi jako pokonanego i bankruta dotychczasowego życia. Bóg ma dla Szawła plan! Nie zdradza jednak wszystkich szczegółów tej drogi, wskazuje Szawłowi na konieczność słuchania innych. Otwiera go na przyjęcie pomocy od innych ludzi i wskazuje na konieczność współpracy z innymi.

„*Otworzył oczy, ale nic nie widział*”. Ślepotą Szawła jest symbolem prawdziwego resetu jego sposobu myślenia, oceniania i przeżywania rzeczywistości. Światło Boga pokonało mrok sytuacji, w której Szaweł sam dla siebie był punktem odniesienia. Na początku nowego etapu życia faryzeusz musi doświadczyć potrzeby innych, musi zaufać swoim towarzyszom, którzy „trzymając go za ręce, doprowadzili go do Damaszku”.

Konfrontacja ze słowem Bożym

W świetle tego słowa, przeczytaj fragment *Instrumentum laboris*: Pierwszy obszar. POZNAĆ naszą sytuację. 1. Cechy prawdziwego apostoła (s. 2).

Owocem wspólnej refleksji jest diagnoza, że pilnie potrzebujemy doświadczenia Boga, które rozpali w nas na nowo miłość do charyzmatu i apostołską pasję. Taką przemieniającą moc ma Jezus Chrystus, nasz Boski Mistrz. Cud, jaki dokonał się w Szawle pod Damaszkiem, pozostaje archetypem przemian, jakie muszą dokonywać się w każdym pauliście, aby stawał się świętym, gorliwym i wiarygodnym apostołem Chrystusa. Ze strony Boga nie brakuje nam żadnej łaski. Początkiem takiej transformacji jest zawsze spotkanie z Jezusem Mistrzem.